

Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj Povrv-18/2025-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I RJEŠENJE

Općinski sud u Gospiću, po sucu Jurici Bakmazu, u građanskopravnoj stvari tužitelja OD Špehar, Špehar i Rukavina j.t.d. Zagreb, Masarykova 7, OIB: 16626686704, kojeg zastupa zakonski zastupnik Zoran Špehar, protiv tuženika Stjepana Čaćića, Ulica popa Frana Biničkog 32, Lički Osik, Gospić, OIB: 25223650928, radi isplate, nakon održane glavne rasprave 15. rujna 2026. u prisutnosti zakonskog zastupnika tužitelja Zorana Špehara i tuženika, 2. listopada 2026.

presudio je

Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mile Fajdić iz Gospića poslovnog broja Ovr-1693/2024, UPP/OS-Ovr-421/2024 od 18. lipnja 2024. kojim se nalaže tuženiku Stjepanu Čaćiću da tužitelju OD Špehar, Špehar i Rukavina j.t.d. Zagreb isplati iznos od 375,00 eura (slovima: tristosedamdesetpeteura) uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 18. lipnja 2024. do isplate, a koje se izračunavaju, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

iriješio je

I. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Mile Fajdić iz Gospića poslovnog broja Ovr-1693/2024, UPP/OS-Ovr-421/2024 od 18. lipnja 2024. u dijelu u kojem tužitelj potražuje isplatu zakonskih zateznih kamata na utuženi iznos od 375,00 eura, a koje teku od 17. travnja 2024. do 17. lipnja 2024. i utvrđuje se da je tom dijelu tužba povučena.

II. Nalaže se tuženiku Stjepanu Čaćiću da tužitelju OD Špehar, Špehar i Rukavina j.t.d. Zagreb nadoknadi troškove postupka u iznosu od 25,00 eura (slovima: dvadesetpeteura) uvećane za zakonske zatezne kamate koje teku od 2. listopada 2026. do isplate, a koje se izračunavaju za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. U preostalom dijelu se zahtjev za naknadu troškova odbija.

Obrazloženje

1. Tužitelj (tada ovrhovoditelj) je 22. svibnja 2024. podnio prijedlog za ovrhu protiv ovršenika Stjepana Čaćića kojim potražuje isplatu iznosa od 375,00 eura i isplatu zakonskih zateznih kamata. Javni bilježnik Mile Fajdić iz Gospića je donio rješenje o ovrsi poslovnog broja Ovr-1693/2024, UPP/OS-Ovr-421/2024 18. lipnja 2024.

2. Tuženik (tada ovršenik) je pravovremeno podnio prigovor na predmetno rješenje o ovrsi u kojem navodi da je prijedlog za ovrhu podnijet bez odgovarajućih dokaza i ne temelji se na činjenicama. U siječnju 2022. je tužitelju potpisao punomoć u svrhu zastupanja zbog odštete zbog smrti sina Marina Čaćića s usmenim dogovorom da će tužitelju pripasti 15% ostvarenog iznosa odštete, o čemu je trebao biti sklopljen pisani ugovor. Samo je jednom ostvaren kontakt s tužiteljem na temelju te punomoći gdje su utvrdili uvjete eventualne suradnje, nakon čega je došlo do izbjegavanja sastanaka iz tuženiku nepoznatih razloga, jednom je čak tuženik otputovao u Zagreb da bi odvjetnik Zoran Špehar otkazao u zadnji tren. Nakon proteka više od dvije godine u kojim nije bio potpisan pisani ugovor, niti su izrađeni tužba i odštetni zahtjev, a u strahu od nastupa zastare, tuženik je 7. veljače 2024. otkazao punomoć tužitelju. Odvjetnika Špehara je angažirao za točno određenu radnju podizanja tužbe, a ne pravno savjetovanje, zbog čega je vratio tužitelju račun. (str. 27. i 28. spisa) Zbog prigovora je postupak nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju čl. 63. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“, 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22 i 6/24, dalje: OZ).

3. Tužitelj se u podnesku od 8. travnja 2024. (str. 39. – 41. spisa) očitovao na prigovor navevši da ne osporava činjenicu da je tužitelj trebao tuženika zastupati u postupku radi naknade štete na ime duševnih boli zbog smrti njegovog sina i da je tuženik otkazao punomoć tužitelju u veljači 2024. godine. Međutim, predmetno zastupanje je bilo kompleksno, te je kroz dvije godine obuhvaćalo saslušavanje stranke, pregledavanje dokumentacije, utvrđenje pravnog i činjeničnog stanja te pronalaženje kaznenopravne i građanskopravne odgovornosti. Tužitelj je kroz period od dvije godine stalno bio u kontaktu s tuženikom te mu je tom prilikom davao pravne savjete i upute – telefonski, preko e-maila i uživo, te pritom za to vrijeme nije uzeo nikakvu naknadu. Tužitelj je za navedeno ispostavio račun sukladno Tbr. 34. toč. 1. i toč. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje u tekstu: Tarifa) u kojima je propisano da „za usmene pravne upute, mišljenja i savjetovanja odvjetniku pripada nagrada za svaki započeti sat 50 bodova“, kao i da „za sastavljanje pisanih pravnih savjeta i pisanih pravnih mišljenja s činjeničnim i pravnim obrazloženjima odvjetniku pripada nagrada iz Tbr. 7. toč. 1. i 4“. Tužitelj upućuje i na Tbr. 34. toč. 4. u kojoj je propisano da „za sastavljanje pisanih pravnih savjeta i mišljenja odvjetniku pripada nagrada samo ako je to stranka od njega zatražila“. Iz

dostavljene korespondencije jasno i nedvojbeno proizlazi kako je tužitelj osnovano ispostavio račun za pružene usluge s obzirom na brojne usmene i pismene pravne savjete i mišljenja, kao i da je tuženik od tužitelja tražio sastavljanje pisanih pravnih savjeta i mišljenja. Tužitelj je tuženiku navedeni račun poslao prije slanja prijedloga za ovrhu, dok je tuženik isto vratio smatrajući kako isti nije dužan platiti.

4. Tuženik se u podnesku od 30. travnja 2025. očitovao da je tuženik odvjetniku Špeharu, nešto više od mjesec dana od smrti njegovog sina, potpisao punomoć u cilju izrade odštetnog zahtjeva i pokretanja parničnog postupka. Odvjetnik je trebao nakon potpisane punomoći utvrditi mogućnost podnošenja odštetnog zahtjeva povodom tog događanja te izraditi ugovor u kojem je prema usmenom dogovoru odvjetnik trebao odbiti 15% od ostvarene naknade. U roku od 24 mjeseca odvjetnik nije izradio i predložio nikakav prijedlog ugovora, niti je podnio tužbu i pokrenuo sudski postupak. Svjestan tijeka zastare od 36 mjeseca, tuženik je odvjetniku otkazao punomoć i odlučio angažirati drugog odvjetnika. Tvrdi da je odvjetnik Špehar izbjegavao razgovor, čak je jednom otkazao sastanak iako je tuženik već bio doputovao u Zagreb. Na navod tužitelja da je bio u stalnom kontaktu s tuženikom i davao mu pravne savjete i upute, tuženik ističe da mu tužitelj nije dao niti jedan pravni savjet i niti jednu uputu. Tuženik tvrdi da nije angažirao odvjetnika za davanje pravnih savjeta, već isključivo za izradu odštetnog zahtjeva i zastupanje u parničnom postupku.

5. Tijekom postupka pročitani su račun broj 154/1/2/2024 od 2. travnja 2024. (str. 9 spisa), korespondencija elektroničkom poštom između tužitelja i tuženika (str. 42. – 48. spisa), dopis tuženika tužitelju od 7. veljače 2024. (str. 49. spisa), te je saslušan zakonski zastupnik tužitelja odvjetnik Zoran Špehar. (str. 64. – 66 spisa)

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. U ovom postupku nije sporno da je tuženik potpisao punomoć tužitelju u siječnju 2022. s namjerom da tužitelj zastupa tuženika u postupku naknade štete zbog smrti tuženikovog sina koji je umro u prosincu 2021. na sportskom natjecanju. Bilo je dogovoreno da će tužitelj raditi za nagradu koja bi iznosila 15% plaćenog iznosa naknade štete, ali taj ugovor nikad nije potpisan. U veljači 2024. tuženik je opozvao punomoć nezadovoljan što se približavao trogodišnji zastarni rok, a tužba još nije bila podnijeta. Za vrijeme trajanja punomoći su stranke komunicirale i dogovarale se oko daljnjeg postupanja.

8. Sporno je treba li tuženik platiti tužitelju utuženi iznos koji predstavlja radnje davanja pravnog savjeta i mišljenja za vrijeme trajanja punomoći.

9. Iz priložene korespondencije elektroničkom poštom između odvjetnika Šehara i tuženika je vidljivo da je 11. siječnja 2022. tuženik dostavio odvjetniku Špeharu otpusno pismo i obdukcijski nalaz, s ciljem da odvjetnik vidi ima li temelja za daljnji postupak. 11. siječnja 2022. odvjetnik Špehar odgovara tuženiku koji su relevantni članci Pravilnika HOO-a, kao i što upućuje na odredbe Zakona o sportu. Dodao je i da bi se relevantne okolnosti trebale utvrditi istragom. U poruci od 27. veljače 2023. odvjetnik Špehar je dostavio tuženiku e-mail u kojem je medicinski

obrazložen mogući uzrok smrti i navedena vjerojatnost preživljavanja zavisno od vremena i načina reanimacije. Navedeno je i da je odvjetnik provjerio u ODO-u i da je spis dalje na vještačenju, te je uputio tuženika da može dostavljeno medicinsko mišljenje uputiti u formi dopisa ODO-u na njihov spis jer ODO i nakon vještačenja može zatražiti dopunu i dodatno očitovanje. U poruci od 19. srpnja 2023. je tuženik dostavio tužitelju rješenje o provođenju istrage. U porukama od 24., odnosno 26. studenog 2023. je odvjetnik Špehar upitao tuženika ima li novosti u vezi s istragom, na što je tuženik odgovorio da nema nikakvih vijesti, da je opet pisao ODO u Gospiću. Razmišlja da odustane od svega jer se ništa ne pokreće i gubi volju jer je nemoćan na ovakav način.

10. Zakonski zastupnik tužitelja odvjetnik Zoran Špehar je na raspravi 15. rujna 2026., u bitnom, iskazao da nije bilo jasno definirano u kojoj vrsti postupaka je trebao zastupati tuženika, u kaznenom ili u građanskom, ali mu je tuženik potpisao više punomoći za zastupanje u stvarima vezanim za događaj, uključujući i isplatu ugovorne osigurnine po police od HOK-a i isplate iz drugog mirovinskog stupa. Isplatu iz 2. mirovinskog stupa su uspjeli dobiti i novce su dali tuženiku. Da bih ispitao čija je pravna odgovornost u situaciji da dođe do smrti na sportskom natjecanju, jer se ne radi o svakidašnjoj situaciji, je morao pregledavati pravilnike Hrvatskog olimpijskog odbora, kao i Zakon o sportu, o čemu je obavijestio tuženika mailom od 14. siječnja 2022. Zaključak iz analize je bio da je potrebno pričekati sa utvrđenjima u tadašnjem kaznenom postupku koji se vodio i na općinskoj i županijskoj razini da bi se mogao utvrditi kauzalitet između eventualnog propusta organizatora i smrti tuženikovog sina, a sve da bi se moglo ocijeniti može li se ili ne ići u postupak utvrđivanja odštetne odgovornosti. Nakon toga, kad je kazneni postupak već bio u odmakloj fazi, na njegov prijedlog, a uz suglasnost tuženika, je provedeno privatno medicinsko vještačenje kojeg je platio tuženik u simboličnom iznosu vještaku, sve da bi se utvrdilo postojanje uzročne veze između uzroka smrti i eventualnog propusta organizatora, za što je tijekom kaznenog postupka utvrđeno da nije organizirana hitnu medicinsku pomoć koja je trebala biti organizirana. Istaknuo je da je i pregled pravne dokumentacije i kasnije vještačenje, kao što inače čini, vršio uz suglasnost i znanje tuženika. Rezultati nalaza vještaka su dostavljeni tuženiku, kao što je vidljivo iz drugog maila priloženog spisu.

11. U početku je dogovoreno da će se odvjetnik naplatiti u visini od 15% utuženog iznosa po okončanju eventualne parnice. No, takav pisani ugovor o zastupanju nije potpisan jer je bilo dogovoreno da će se potpisati ako bi bilo utvrđeno da ima osnova za pokretanje sudskog postupka, ali i zbog toga što je tuženik rekao da mu treba vremena da prikupi pisane punomoći od ostalih članova obitelji. Nije tražio nikakve druge nagrade osim te, niti je prikupio punomoći od ostalih članova obitelji jer je to mislio učiniti neposredno pred pokretanje parničnog postupka. Dodao je da, kad bi se utvrdio da nije oportuno ići u parnični postupak, ne bi naplatio radnje. U odgovoru na tuženikovo formulirano pitanje, nije poduzeo niti jednu "formalnu" radnju, jer nikad nije u konačnici ni podnijeta tužba, ali pojašnjava da je tužba samo konačni rezultata prethodnog rada koji predstavlja istraživanje i pripremu, pogotovo u složenoj i nesvakidašnjoj situaciji, kao što je predmetna. Jedini "formalnu" radnju koju je poduzeo je kad se obratio REGOSU-u s punomoći.

12. U razdoblju od siječnja 2022. (kad je tuženik tužitelju dao punomoć) do veljače 2024. (kad je punomoć otkazana) nije podnijeta tužba radi naknade štete jer se nije moglo zbog nepoznatih činjenica i okolnosti potrebnih radi utvrđenja postoji li uopće osnova za uspjeh u postupku radi naknade štete, a sve da bi se izbjegla mogućnost neuspjeha u postupku i uzrokovanje nepotrebnih troškova stranke. U konkretnoj situaciji je bilo oportuno pričekati s pokretanjem parnice bar do podizanja optužnice. Dok se čekalo da se vidi tijek kaznenog postupka, obavljeno je privatno vještačenje koje je trebalo odgovoriti na pitanja koja nisu bila obuhvaćena nalazom u kaznenom postupku, kao što se vidi iz mišljenja vještaka kojim se poziva stručnu literaturu i postotke vjerojatnosti uspješno reanimiranja. Tuženik je prije otkaza punomoći na odvjetnikov zahtjev kopirao kazneni spis i dostavio mu ga, i na temelju njega je odvjetnik došao do zaključka da postoji pravna osnova za potraživanje štete. Razlog zbog kojeg je to tražio od tuženika, a nije sam kopirao spis je jer nije htio stvarati dodatne troškove tuženiku dolaskom u Gospić. Međutim, nakon što je odvjetnik došao do zaključka da postoji pretpostavka za pokretanje postupka je kontaktirao tuženika u više navrata, a tuženik mu se nije javljao, sve dok ga nije obavijestio da otkazuje punomoć. Zastara, koja je kod naknade štete tri godine, nije prijetila jer je punomoć otkazana negdje oko dvije godine od štetnog događaja. Odugovlačenje nije u interesu odvjetnika jer njegova naplata slijedi tek po okončanju postupka.

13. Odgovorio je i da se sjeća otkazanog sastanka nakon što je tuženik već bio došao u Zagreb, što se zbilo nekih 7 ili 8 mjeseci prije otkaza punomoć, zbog čega se ispričao.

14. Tuženik je na kraju iskazivanja zz tužitelja izjavio da je neistina da je tuženik izjavio da će prikupiti punomoći od ostalih članova obitelji iz razloga što je razveden od supruge i s njom ne priča, dok smatra da njegove kćeri niti nemaju pravo na odštetu. Također, u trenutku kad je naručeno privatno medicinsko vještačenje se još nije znalo da će biti provedeno vještačenje u kaznenom postupku.

15. Na pitanje suda tuženik je odgovorio da je njegov sin umro u prosincu 2021. Tužitelj mu je ponudio zastupanje uz proviziju od 15% iznosa štete, a bi li potpisao taj ugovor tuženik bi odlučio tek kad bi vidio pisani ugovor.

16. Nakon svih izvedenih dokaza, evidentno je da je između tužitelja i tuženika postojao ugovorni odnos punomoći koju je tuženik dao tužitelju da ga zastupa u postupku naknade štete zbog smrti tuženikovog sina u prosincu 2021. Taj je odnos započeo potpisom punomoći u siječnju 2022., a završio opozivom punomoći u veljači 2024. Iako je bilo usmeno dogovoreno da će se sklopiti pisani ugovor o zastupanju kojim bi bila ugovorena odvjetnička nagrada u visini od 15% iznosa štete, taj ugovor nikad nije potpisan. Unatoč tome, odvjetnik Špehar, zakonski zastupnik tužitelja, je vršio rad na predmetu, a što je jasno vidljivo iz priloženih isprava. Tako je najprije proučio pravni okvir HOO-a i Zakon o sportu da bi utvrdio odgovornost za organizaciju turnira gdje je uslijedila smrt tuženikovog sina, zatim je naručio i dostavio tuženiku medicinski nalaz i mišljenje koji ukazuje na oportunističko upuštanje u parnični postupak radi naknade štete. Osim toga, komunikacija odvjetnika Špehara i tuženika je bila i usmena, izvan priložene komunikacije elektroničnom poštom. Tako je tuženik na zahtjev odvjetnika Špehara kopirao kazneni spis i dostavio mu ga. Sve

ovo navedeno nije ni sporno. Sporno je jedino treba li tuženik platiti tužitelju te radnje davana pisanog savjeta i mišljenja te postupanja iako je bilo dogovoreno da će se tužitelj namiriti iz dijela novčanog iznosa primljenog naime naknade štete.

17. Čl. 313. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, dalje: ZOO) definira punomoć kao ovlaštenje za zastupanje što ga opunomoćitelj pravnim poslom daje opunomoćeniku. Čl. 94. Zakona o parničnom postupku („Službeni list SFRJ“, br. 4/77, 36/77, 36/80, 6/80, 69/82, 43/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, „Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP) propisuje da opseg punomoći određuje stranka. Stranka može ovlastiti punomoćnika da poduzima samo određene radnje ili da poduzima sve radnje u postupku. Punomoćnik odvjetnik u postupku ima pravo na nagradu za svoj rad te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom sukladno tarifi koju utvrđuje i donosi Komora uz suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa. (čl. 18. st. 1. Zakona o odvjetništvu, „Narodne novine“, br. 9/94, 117/08, 50/09, 75/09, 18/11 i 126/21, dalje: ZO).

18. Iako su se stranke usmeno dogovorile da će se tužitelj naplatiti iz iznosa dobivene naknade štete, do zastupanja u parnici uopće nije ni došlo jer je tuženik opozvao punomoć. Posljedica toga je da je tužitelj putem odvjetnika Špehara dvije godine radio na predmetu, iako nije poduzeo niti jednu „formalnu“ radnju u parnici, kako ju je okarakterizira tuženik na ročištu 15. rujna 2026. Taj tužiteljev rad mora biti nagrađen jer mu to pravo daje čl. 18. st. 1. ZO-a. Ugovor o zastupanju u parnici u kojem bi nagrada bila isključivo usmeno dogovorenih 15% iznos nadoknađene štete nikad nije ni sklopljen, a i bio bi valjan samo da je sklopljen u pisanom obliku (čl. 19. st. 2. ZO-a). Međutim, punomoć je bila potpisana, a to znači da je ugovorni odnos nastao, i da su uz njega vezana prava i obveze stranaka tog ugovora – a pravo je punomoćnik tražiti nagradu za svoj rad. Iako tuženik tvrdi da je opunomoćio tužitelja samo za podnošenje tužbe u parnici radi naknade štete zbog smrti svog sina, ta je tvrdnja u izravnoj suprotnosti s nespornom činjenicom da bi nagrada tužitelju bila plaćena u postotku nadoknađene štete. Nema smisla da tužitelj dobije takvu nagradu ako ne vodi cijeli postupak, od pripremnih radnji za podnošenje tužbe (što je ovdje i utuženo) do pravomoćnog okončanja postupka, nakon kojeg će se tužitelj tek naplatiti. Kako do zastupanja u parnici nije ni došlo zbog otkaza punomoći, ali ni sklapanja posebnog ugovora kojim bi se odstupilo od općeg pravila iz čl. 18. st. 1. ZO-a da punomoćnik odvjetnik ima pravo na nagradu za svoje radnje sukladno tarifi, tužitelj je ovlašten od tuženika tražiti isplatu nagrade po tarifi.

19. Tbr. 34. toč. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, br. 138/23 i 107/25, dalje: Tarifa) daje odvjetniku pravo na nagradu za usmene pravne upute, mišljenja i savjetovanja za svaki započeti sat od 50 bodova. Tbr. 34. toč. 2. podt. 1. Tarife mu daje pravo na nagradu za sastavljanje pisanih pravnih savjeta i pisanih pravnih mišljenja s činjeničnim i pravnim obrazloženjima prama Tbr. 7. toč. 1. i 4. Tarife, ali samo ako je to stranka od njega zatražila (Tbr. 37. toč. 1. podt. 3. Tarife). Tuženik nije osporio navod tužitelja da je tuženik od njega tražio da mu dostavi pravno shvaćanje situacije koje je iskazano u poruci od 14. siječnja 2022. nakon proučavanja pravilnika i zakona, da se pribavi preliminarno medicinsko mišljenje koje je navedeno u poruci od 27. veljače 2023. iz

kojeg je razvidno da bi eventualno postojala osnova za tužbu, niti da je dobivao usmenu uputu kako postupati u kaznenom postupku pred Općinskim državnim odvjetništvu u Gospiću, odnosno da kopira i dostavi kazneni spis da bi odvjetnik mogao zaključiti je li oportuno upuštati se u parnični postupak. Te tri radnje daju tužitelju pravo na nagradu nesporne visine od 375,00 eura.

20. Na temelju čl. 29. st. 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Tužitelj je utužio i zakonske zatezne kamate na utuženi iznos glavnice koje teku od 17. travnja 2024. do isplate, ali je podneskom od 8. travnja 2025. zatražio isplatu zakonskih zateznih kamata koje na utuženi iznos glavnice teku od 18. lipnja 2026., što predstavlja djelomično povlačenje tužbe u skladu s čl. 93. ZPP-a. Tuženik se nakon tog djelomično povlačenja nije u roku od 15 dana očitova o tome, pa se smatra da na njega pristaje. (čl. 93. st. 2. ZPP-a)

21. Tužitelj je djelomično i u većoj mjeri uspio u sporu, ali nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva (povučena tužba za tijek zakonskih zateznih kamata), a zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi pa ima pravo na naknadu cjelokupnih troškova potrebnih za vođenje postupka na temelju čl. 154. st. 5. ZPP-a. Tužitelju se priznaje pravo na naknadu sljedećih troškova kao troškova potrebnih za vođenje parnice u skladu s čl. 155. st. 1. ZPP-a:

- trošak predujam javnom bilježniku od 12,50 eura, te
- trošak ostatka nagrade i troškova javnog bilježnika od 12,50 eura

pa ukupni priznati trošak tužitelju iznosi 25,00 eura. Tužitelju se priznaje i pravo na isplatu zakonskih zateznih kamata na priznati parnični trošak koje teku od dana donošenja prvostupanjske odluke (tako Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci Rev- 2567/1999-2 od 10. prosinca 2022.).

22. Odbijaju se svi ostali zatraženi troškovi, koji svi predstavljaju nagrade za radnje u postupku (sastavljanje prijedloga za ovrhu od 22. svibnja 2024., podnesaka od 27. svibnja 2024., 17. lipnja 2024., 18. veljače 2025., 8. travnja 2025., 14. srpnja 2025., 10. studenog 2025. i 10. travnja 2026., kao i pristupa ročištima 15. rujna 2026. i 16. rujna 2026.) u skladu s Tarifom. Iako tužitelj jest odvjetničko društvo, nije imao punomoćnika u ovom postupku, već je zastupao samog sebe. Kako ne postoji ugovorni odnos punomoći između stranke i punomoćnika iz čl. 313. st. 1. ZOO-a, ne postoji niti pravo na nagradu punomoćnika odvjetnika propisanog čl. 18. st. 1. ZO-a.

23. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Gospiću 2. listopada 2026.

Sudac
Jurica Bakmaz

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pisano, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Žalba ne odgađa ovrhu. (čl. 467.a ZPP-a)

Broj zapisa: **9-3088e-11645**

Kontrolni broj: **02cee-b8509-c2888**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.